

РЕШЕНИЕ

№ 820

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **12341** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 13.11.2013 г., постановено по н.а.х.дело №7737/2013 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 3-ти състав е изменил Наказателно постановление /НП/ №22--2205603/07.03.2011 г. на директор на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с което за нарушение на чл.63, ал.1 от кодекса на труда /КТ/ и на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ на [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от на [фирма], с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП. Релевираните касационни основания са нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила- чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В о.с.з. пред АССГ, касаторът не се представлява, но депозира писмено становище, че поддържа жалбата си.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт С., която оспорва касационната жалба и моли за оставянето в сила на оспореното решение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение

за законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на оспореното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди с оспореното решение НП, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв., за това, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 12.02.2013 г. на място в обект на контрол: УПИ №1-2293, 524, 523, 133, 1907, кв.9,[жк], находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и по документи на 21.02.2013г. в Д. е установено, че Дружеството в качеството си на работодател не е предоставило на М. А. К. копие от завереното в ТД на НАП уведомление за сключен трудов договор преди постъпването му на работа на 11.02.2013г., като е заварен да полата труд на 11.02.2013 г. в 12.30ч. -нарушение на чл.63, ал.1 от КТ. НП е издадено въз основа на АУАН №22-2205603/21.02.2013г. и протокол за извършена проверка на 12.02. и на 21.02.2013 г. Разпитани по делото, като свидетели са С. Д. Л.-актосъставител и М. М. М.-присъствала при установяване на нарушението, според които на 12.02.2013 г. е извършена проверка на МАЛ „П. център“, находящ се на ул."Ч. връх" №60 на място. На обекта имало строителни работници, които лепели плочки. Един от тези работници бил и М. К.. Работниците били с работно облекло. Проверката приключила по документи в Д. на 21.02.2013г. Тогава бил представен трудов договор за лицето, който бил регистриран в НАП, но уведомлението не било връчено на този работник преди постъпването му на работа.

При така установената фактическа обстановка, за да потвърди НП, от правна страни въззивната инстанция е приела, че в административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и правилно е приложен материалния закон.

Решението е законосъобразно.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Напротив, съдът е извършил подробен и прецизен анализ на събрания по делото доказателствен материал, като предложената от него аргументация за тяхната доказателствена сила и стойност е убедителна и категорично не сочи на игнориране или недостатъчна преценка на доказателства по делото. Въззивната инстанция е формирала вътрешното си убеждение, като е обсъдила всички релевантни

доказателства по делото. В тази своя дейност тя е свободна да преценява убедителността на свидетелските показания. В случая СРС се е мотивирал защо кредитира показанията на свидетелите Л. и М.. К. съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на тях фактически изводи.

Не е налице и второто наведено касационно основание-нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН/

Законосъобразни са изводите на съда, че извършеното от касатора деяние осъществява състава на нарушение по чл.63, ал.1 от КТ- работодателят е не е изпълнил задължението си да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.11.2013 г., постановено по н.а.х.дело №7737/2013 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :